

Warszawa, dnia 17 lutego 2007 r.

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Lech Czapla

Panie i Panowie

Posłowie na Sejm

Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Marszałka Sejmu przekazuję uzupełniającą odpowiedź Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Marka Surmacza odnoszącą się do pytania w sprawach bieżących Pana Posła Ryszarda Kalisza w sprawie *niezgodnego z ustawą o Policji, w szczególności art. 34 ust. 1 i 3 oraz wydanym na podstawie art. 34 ust. 4 rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 13 grudnia 2003 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych - powołania na stanowisko Komendanta Głównego Policji pana Konrada Kornatowskiego*, przedstawionego podczas 34. posiedzenia Sejmu w dniu 15 lutego 2007 r.

Lech Czapla

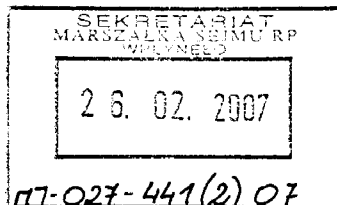

Warszawa, dnia 26.02.2007.

RZECZPOSPOLITA POLSKA

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

DP-II-026-178/07

Pan
Marek Jurek

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Wznowy Tomek Morzecki,

W związku z zapytaniem Posła na Sejm RP Pana Ryszarda Kalisza w przedmiocie zgodności z ustawą z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.), w szczególności z jej art. 34 ust. 1 i 3 oraz z wydanym, na podstawie art. 34 ust. 4 wskazanej ustawy, rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 grudnia 2003 r. w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych (Dz.U. z 2004 r. Nr 2, poz. 14 z późn. zm.), powołania Komendanta Głównego Policji, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Zgodnie z postanowieniami art. 5 ust. 1-3 ustawy o Policji, centralnym organem administracji rządowej, właściwym w sprawach ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego, jest Komendant Główny Policji, podległy ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych. Komendant Główny Policji jest przełożonym wszystkich funkcjonariuszy Policji i jest powoływany oraz odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Stanowiąc o statusie Komendanta Głównego Policji ustawa o Policji nie przewiduje, aby osoba obejmująca to stanowisko musiała spełniać wymóg pozostawania funkcjonariuszem Policji. Wymóg taki, a co więcej wymóg posiadania stopnia oficerskiego jest warunkiem *sine qua non* powołania na stanowiska komendantów Policji niższego szczebla niż Komendant Główny Policji. W świetle bowiem postanowień odpowiednio art. 6b ust. 4, art. 6c ust. 5 i art. 6d ust. 3 ustawy o Policji, na stanowisko komendanta wojewódzkiego Policji, Komendanta Stołecznego Policji oraz zastępców tychże komendantów, komendanta powiatowego (miejskiego), komendanta rejonowego Policji oraz ich zastępców, jak również komendanta komisariatu Policji i jego zastępców powołuje się oficerów Policji, z tym że na stanowisko komendanta komisariatu Policji i jego zastępców mogą być powołani również aspiranci Policji. Przy tym jednakże podkreślenia wymaga, iż na stanowisko zastępcy komendanta wojewódzkiego Policji oraz Komendanta Stołecznego Policji do spraw służb wspomagających

działalność Policji w zakresie organizacyjnym, logistycznym i technicznym powołuje się członków korpusu służby cywilnej (art. 6b ust. 4 ustawy o Policji).

Z powołanych wyżej przepisów ustawy o Policji nie wynika, aby na stanowisko Komendanta Głównego Policji, mogli być powoływani wyłącznie funkcjonariusze Policji. Wprowadzenie w stosunku do kandydata na stanowisko Komendanta Głównego Policji ewentualnego wymogu pozostawania w służbie w Policji, mogłoby nastąpić jedynie w drodze ustawowej. Można przy tym zauważyć, iż spośród uregulowań dotyczących służb resortu spraw wewnętrznych, jedynie ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U. z 2006 r. Nr 96, poz. 667 z późn. zm.) w art. 9 ust. 2 wskazuje, iż Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może być powołany wyłącznie spośród oficerów Państwowej Straży Pożarnej.

Analizując przedmiotową kwestię, należy się odnieść także do art. 34 ustawy o Policji oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych, stanowiącego wypełnienie delegacji z art. 34 ust. 4 pkt 1 ustawy o Policji. Stosownie do dyspozycji art. 34 ust. 1 ustawy o Policji, mianowanie lub powołanie na stanowisko służbowe jest uzależnione od posiadanego przez policjanta wykształcenia, uzyskania określonych kwalifikacji zawodowych, a także stażu służby w Policji. Według postanowień art. 34 ust. 3 cytowanej regulacji, warunkiem uzyskania kwalifikacji zawodowych niezbędnych do mianowania na stanowisko służbowe jest ukończenie przez policjanta: szkolenia zawodowego podstawowego, szkolenia zawodowego dla absolwentów szkół wyższych, Wyższej Szkoły Policji. Wymagania w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci w szczególności na stanowiskach komendantów Policji zostały określone w tabelach wymagań stanowiących załącznik do rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych. I tak, zgodnie z tymi tabelami, Komendant Główny Policji winien m.in. posiadać siedmioletni staż służby w Policji.

Analizując przytoczone wyżej przepisy art. 34 ustawy o Policji oraz zapisy rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie wykształcenia, kwalifikacji zawodowych i stażu służby, jakim powinni odpowiadać policjanci na stanowiskach komendantów Policji i innych stanowiskach służbowych, zważyć należy, iż wymagania, określone tymi przepisami dotyczą jednak policjantów, a więc osób będących już w służbie w Policji. Zakres podmiotowy analizowanego rozporządzenia nie obejmuje zatem kandydata na stanowisko Komendanta Głównego Policji, nie będącego funkcjonariuszem Policji.

Wskazania przy tym wymaga, iż w Policji oprócz funkcjonariuszy zatrudnieni są pracownicy cywilni. Choć funkcjonariusze Policji i pracownicy cywilni wykonują często podobne zadania, to jednak podlegają różnym pragmatykom.

Wymagania stawiane kandydatowi na Komendanta Głównego Policji, który jest policjantem, są uzasadnione szczególnymi uprawnieniami, które ta osoba posiada jako funkcjonariusz (m.in. kompetencje, o których mowa w art. 15 ustawy o Policji). Komendant Główny Policji, który jest funkcjonariuszem, posiada także dodatkowe uprawnienia o charakterze socjalnym, takie jak w szczególności „mundurowa” emerytura, ekwiwalent za umundurowanie, uprawnienia do pomocy mieszkaniowej, dodatki do uposażenia.

Określenie w stosunku do funkcjonariusza Policji minimalnego stażu służby wymaganego na danym stanowisku ma też znaczenie przy awansowaniu na kolejne stopnie policyjne – przynależne określonym stanowiskom. Dla osoby nie posiadającej stopnia, która nie może być awansowana, wymóg ten nie byłby racjonalny.

Konkludując, obowiązujące przepisy dotyczące służby w Policji, a w szczególności przepisy ustawy o Policji, dopuszczają powołanie na stanowisko Komendanta Głównego Policji osoby, która nie jest funkcjonariuszem Policji.

2 wymiary rzeczy
